

for udbyderen, således at denne kan søge sig fyldestgjort heri, såfremt tilbuddet antages, men tilbudgiveren derefter ikke står ved sit tilbud.

Tilbudgiveren ønsker på den anden side at dække sig mod den risiko, der kan opstå, såfremt hans tilbud ikke antages, og han derefter søger sit depositum tilbage, men hindres heri, enten fordi udbyderen nægter at frigive depositumet, eller fordi dette på grund af politiske forhold i hans land ikke kan transfereres her til landet, eller overførsel umuliggøres på grund af krig eller lignende.

Da rådet har fundet det hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes hjemmel til at dække denne risiko, har man i forslaget § 4, stk. 1, indføjret ordene „eller tilbud“, og i forslaget § 5 indføjret litra l b, jfr. nedenfor.

b. Efter den gældende lovs §§ 5 og 6 kan der gives her i landet hjemmehørende virksomheder garanti mod tab i forbindelse med kontrakter vedrørende eksport af varer samt arbejds- og tjenesteydelser. Ordene i den gældende lovs § 5 har været fortolket således, at de omhandlede garantier kun kan gives til vedkommende eksportør, men ikke til andre, der medvirker ved forretningens gennemførelse eller finansiering.

I de senere år har der imidlertid kunnet spores et vist behov for at kunne give garanti direkte over for en dansk bank i tilfælde, hvor den danske bank — ofte på grundlag af en garanti fra en udenlandsk bank — bevilger et lån til afvikling af en konkret eksportordre. Sådanne garantier vil under forskellige former kunne ydes f. eks. af det engelske, det canadiske og det svenske eksportkreditinstitut.

Der har i eksportkreditrådet været enighed om at anbefale indførelse af en ordning med direkte garanti over for en finansierende bank. Man har derfor i forslaget § 4 (og § 5, jfr. nedenfor) foretaget ændringer i forhold til de tilsvarende bestemmelser i den gældende lovs § 5 (og § 6), således at der skabes en klar hjemmel for disse garantier.

ad § 5.

a. Den gældende lov giver ikke hjemmel for at garantere mod tab, der opstår, hvis køberen uden gyldig grund vægrer sig ved at modtage varerne. Sådanne tab (f. eks. pakhusleje, hjemtagelsesomkostninger, omkostninger og eventuelt tab ved salg af varerne til anden side) kan der opnås garanti mod i flere andre lande, f. eks. England, Holland og Sverige.

Da danske eksportører i flere tilfælde har fremsat anmodning om dækning af tab i sådanne situationer, har man fundet det rimeligt i overensstemmelse med eksportkreditrådets forslag herom at

skabe hjemmel for at garantere mod sådanne tab. En hertil sigtende bestemmelse er indsat i forslaget § 5, stk. 1, nr. 1, litra c.

b. Den gældende lovs § 6, litra 2, omhandler reglerne for ydelse af transfereringsgarantier. Det hedder her, at tabet skal være en følge af politiske forhold i debitors hjemland. Politiske forhold i eksportørens hjemland omfattes ikke af bestemmelsen.

Det kan tænkes, at der under en international krise kan opstå den situation, at eksport her fra landet af visse varer ikke er ønskelig, idet de pågældende varer ønskes forbeholdt landets eget erhvervsliv, hvilket kan føre til et almindeligt eksportforbud. Det kan også tænkes, at man i en given situation ikke ønsker at eksportere visse varer til et eller flere bestemte lande, hvilket kan føre til et begrænset eksportforbud.

Eksportkreditrådet har fundet det ønskeligt, at dækningen i henhold til transfereringsgarantierne udvides til også at omfatte det forhold, at en her i landet meddelt udførselstilladelse tilbagekaldes, eller at der indføres eksportforbud for de pågældende varer. En sådan risikodækning findes i den engelske eksportkreditordning.

Under hensyn hertil har man i forslaget § 5, stk. 3, indføjret en bestemmelse, hvorefter transfereringsgarantierne fremover vil kunne omfatte den omhandlede risiko.

c. Det har gennem ansøgninger, som er indkommet til eksportkreditrådet, vist sig, at der er et vist behov for at kunne forsikre forretninger, hvor fordringen på betalingen af købesummen ikke direkte tilkommer den danske eksportør, men er afledt eller betinget af tredjemands rettigheder. Det kan eksempelvis dreje sig om en fabrikant i et andet land, som har modtaget ordre på en leverance til et tredje land, og som til opfyldelse af denne ordre agter at fremstille en vare, i hvilken der indgår dele fremstillet i Danmark. Såfremt de danskfremstillede dele udgør en så stor part af den færdige vare, at den udenlandske fabrikant kun kan forsikre sin egen anpart i sit hjemlands eksportkreditforsikringsinstitut, vil han være tilbøjelig til at lægge risikoen for udebleven betaling fra tredje landet over på den danske underleverandør. Han vil således kun betale de fra Danmark modtagne dele i det omfang, den endelige køber af de færdige varer opfylder sin betalingsforpligtelse over for ham. I sådanne tilfælde vil det være naturligt, om den danske underleverandør kan få sin andel af den samlede leverance forsikret af eksportkreditrådet.

Det kan også dreje sig om en dansk virksomhed, som med henblik på effektueringen af en større